

случай 10-години не сж малко за „любовника“¹⁾ — артист! Може би този безспорно талантлив артист (като лирически любовник) сега не попада въ настроение, съгласие може би окръжаващите го несъобразности!

Коприненото Мици е роля, която г-жа Хлѣбарова изнася съ своите противни разбирания за лесно подаващи се жени. А дубльорката г-жа Талинска — съ явно недоумѣние. Коприненото Мици е *типична наивка*. Тя не е извратена мома — а просто мечтателна и малочувствена натура, която търси самоизмамата: „Той поне ми казваше, че ще се ожени за мене!“ Сега г-жа Хлѣбарова я изнася по-лошо отъ преди 9 години. Но, както г-жа Хлѣбарова, така и г-жа Талинска навѣрно сж забравили, че едва ли биха могли да служатъ за моделки на художникъ, който търси изящни форми и линии.

Съпругътъ — Алфредъ Цандиъ съсѣмъ не е незначителна роля, напротивъ, г-нъ Дундаровъ трѣба да се отнесе къмъ нея съ дълбоко внимание и я разработи. Но той има и единъ голѣмъ недостатѣкъ на артистъ — неиадържаностъ въ гласа; винаги различенъ тонъ, особено при думитъ: „Дѣца бждете умни!“ Тонъ, издържанъ тонъ се изисква! Г-нъ Дундаровъ въ тази роля е по-слабъ отъ всѣки случаенъ актьоръ. Моментъ за похота при разгорещината атмосфера слѣдъ бала, той не само не израви, но не отбѣлѣза дори.

Ролята на Елза — годелицата се изнася отъ г-жа П. Банчева и г-ца Ел. Чехова, обаче и отъ двѣтъ — слабо. Елза не е просташки упорита натура, а пряма и остроумна салонна дама; силно любяща и самоувѣрена въ дѣлата си, тя има типични моменти, които и отъ двѣтъ актриси сж лошо отбѣлѣзани: любовенъ похотъ, ревностъ, самочувствие, самонадѣяностъ, разочарование и себепричиение. Тия противоречия си

едни на други психологични моменти изискватъ една голѣма опитностъ.

Салонните фигуранти — господа отъ най-висшето общество (въ фракъ безъ ржказици) бѣха прѣдставени отъ артисти съвсѣмъ не съ салонни маниери. Г-нъ Пожаровъ и г-нъ Икономовъ бѣха лоши и отъ кейнери; а дамите — би трѣбало да умѣятъ повечко да се владѣятъ; безъ да се влияятъ макаръ и отъ най-комичните положения и шаржъ на своите партньори. Импровизацията на сцената е гавра съ изкуството!

Отъ всичко до тукъ слѣдва да се заключи, че пиесата при този съставъ само се компрометира. Ето защо, запитвайки управлението на театъра, защо не е обърнало погледа си къмъ подруги артисти — ще се осмѣля да дамъ мнѣние за едно по-друго разпрѣдѣление на ролитъ съ единъ компромисъ за баритона:

Дяволътъ — г-нъ Огняновъ, дубльоръ
г-нъ Г. Стаматовъ
Июланта — г-жа Сиѣжина, дубл. г-жа
Стаматова
Алфредъ — г-нъ Коста Стояновъ
Художника — г-нъ В. Кирковъ, дубл. г.
Тачо Таневъ
Елза — г-жа Кирова, дубл. г-жа
Талинска
Коприненото Мици — г-жа В. Игнатова,
дубл. млада наивка.

Ако и въ този съставъ пиесата не излѣзе, то да се заключи въ библиотечния шкавъ на театъра, до като се подобри живия материалъ за нея.

С. С.

Единъ концертъ. На 12 октомври т. г. г-ца Ел. Пашмакова даде втория си концертъ прѣдъ столичната публика въ Военния клубъ. Азъ съ удоволствие се заехъ да нахвърля тия нѣколко реда, за да отбѣлѣжа успѣха ѝ слѣдъ Вагнеровия концертъ. Тукъ съ своята разнообразна програма тя показа, че има неоспорими заложби за една добра концертна пѣвица. Разбира се, ще бжда искренъ да кажа, че още е далече, за да постигне единъ оперенъ стилъ. Тя е добра въ откъснатата ария, и ето защо всѣки, който е слушалъ Вагнеровия концертъ, сега остана доволенъ. Steyrisches

¹⁾ Тукъ се натъквамъ на единъ важенъ въпросъ, по отношение появата на едни и сѣщи артисти редица години въ една роля, нека не се забравя, че артистътъ сѣщо старѣе. На този въпросъ ще се върна съ специална статия — „Уредбата на театъра“.